

Bedrageren Erik Solheim og å lære av Kina

Av Morten S., kommentator for Tjen Folket Media.

Den økonomiske krise i kapitalismen djupner, og viruspandemien fortsetter å bre seg, med mulig unntak av Kina, Sør-Korea og Japan hvor veksten av antall daglige dødsfall som følge av viruset for øyeblikket ser ut til å ha avtatt. I de borgerlige mediene hykler den ene politikerne og halv-eksperten etter den andre om årsakene til krise og hvordan avverge den, og nå har også tidligere SV-leder Erik Solheim entret manesjen.

I en kronikk på nrk.no skriver Solheim at «[vi må lære av Øst-Asia](#)». Kina, Singapore, Japan, Taiwan og Hongkong er ifølge Solheim en eneste stor «suksesshistorie» hvor krise i all vesentlighet er avblåst. Hadde bare USA og de europeiske landene gjort som Kina og Singapore, ville formodentlig hele krise vært over for lengst, skal vi tro Solheim.

Det er utvilsomt mye å lære både av Kina og Singapore. Imidlertid er Solheims «kritikk» av amerikanske og europeiske myndigheter like bunnfalsk som hans svermeri for asiatisk fascisme og sosialimperialisme stinker av klasseforrakt og sjåvinisme.

Politikernes og byråkratenes jobb er å mate folket med

Løgner!

La oss for det første få påpeke at Solheim er personen som framfor noen skal ha æren for å ha fjerna enhver mistanke om at SV skulle være et «fredsparti» på side med verdens fattige og undertrykte. Mannen som i 1995 rasla høylydt i sablene for imperialistisk okkupasjon av Balkan. Som påtok seg å «megle» under borgerkrigen på Sri Lanka mens den sosialfascistiske og «demokratisk-sosialistiske» staten drukna det rettfærdige opprøret til tamilene i blod. Som sammen med Stoltenberg, Halvorsen og Navarsete leda den norske koalisjonen som i 2011 bomba Libya tilbake til slavesamfunnet, for deretter å ta til orde for «oppgjør med den norske krigsnasjonen».

Samme mann som i 2018 gjorde det formelige kunststykket det er å bli [sparka som leder](#) for FNs miljøprogram av generalsekretær António Guterres for brudd på organisasjonsdisiplinen! Guterres som selv har gjort seg elska og hata av FNs egne byråkratborgere på grunn av sin notoriske fobi mot prinsipper og «avmålte merittliste» hva gjelder forsvar av grunnleggende menneskerettigheter. (Påstanden kommer fra Guterres' [egne rådgivere](#), ikke undertegnede).

Hva løgnere gjelder er i så måte Solheim bedragerens bedrager. Om han skulle være bedre til noe enn å lyge, måtte det være å befinne seg på nøyaktig samme sted som alle de mest dundrende fiaskoene i nyere, norsk utenrikspolitisk historie, for deretter å forbarme seg som en motsatt Midas over det inntrufne. Sånn sett var det nok bare et spørsmål om tid før Solheim, etter alle uhellene på toppolitikens område, søkte lykken andre steder. En tid som tilsynelatende kom allerede i fjor, da han i mai [lot seg hyre](#) av Kjell Inge Røkke som Aker Energys miljøpolitiske alibi for å bore etter olje i Ghana, i juli [ble sjefrådgiver](#) for miljøtenketanken WRI, og i august [meldte overgang](#) fra SV til MDG. Mens Røkke plyndrer det ghanesiske folkets oljeressurser, kan han altså nå henvise til en ekte «miljøfilosof» og aktivist fra MDG for å belære folk

om hva «bærekraft» er for noe. Bare tenk på alle tomflaskene den tidligere ministeren kan rydde verdens fjærer for, om han bare får sin egen milliard-yatch til å administrere flaskeinnsamlinga fra!

Som representant for den nasjonale byråkratkapitalen er også dette Solheims jobb, enten det er Guterres, Røkke eller WRI som betaler ham, nemlig å fremme byråkratkapitalens interesser, også når denne forener seg åpent med internasjonal monopolkapital og erklærer krig mot verdens arbeidende masser. Forskjellen på løgnene som Solheim kommer med og som andre seksjoner av byråkratborgerskapet kommer med, er i så måte rent estetisk.

Mens byråkratborgere både på høyresida og «venstresida» gjennom årene har lært seg å legge et minimum av akademisk flid i sine løgner – som når tidligere kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen i sin «epistemologiske beskjedenhet» framstiller egen dumhet som den moderne kunnskapsteoriens eneste urokkelige fundament, eller når Rødt-ideolog og AKP-veteran Pål Steigan i over 40 år har gjort det samme, bare med enda større grad av påtatt pauliansk inderlighet – så legemliggjør Solheim på sin side den gamle, franske motopplysningsånden så til de grader at han får selv Listhaug til å framstå som oppriktigheten selv. Noen vesensforskjell er det imidlertid ikke. Som de lydige opptrekkbare dukkene de er, følger de ikke annet enn deres eieres befalinger.

Om arroganse og å nekte å lære

Når en mann av Solheims støpning anklager de vestlige statene for «arroganse» i møte med krisa, og å «nekte å lære av dem som får det til», så skulle en altså kanskje tro at en fikk rene ord for pengene. På akkurat dette området er det tross alt få som har mer immanent erfaring. Det er imidlertid en

selvfølge at kritikken fra en mann som ikke engang post festum har hatt rett i noe som helst gjennom hele sin aktive yrkeskarriere, må bli like hyklersk som selve systemet som i 165 år har gjort dumhetene til folk som Solheim til en av verdens best betalte bransjer.

«Kina er på vei tilbake til normalen», skriver Solheim. Men hvor har han dette fra? Har han det fra noen med epidemiologisk kompetanse? Opplagt ikke. Kina er like lite «tilbake til normalen» etter koronaviruset som Kongo er «tilbake til normalen» etter [ebolaviruset](#), eller Sør-Afrika etter [hiv-viruset](#). Tvert imot har en så godt som samla epidemiologisk litteratur advart mot nye smittebølger – også når det gjelder [Kina](#). Har han det fra folk med politisk-økonomisk kunnskap? Opplagt ikke. Selv borgerlige økonomer avviser [en](#) etter [en](#) at Kina er på vei tilbake til noen «normal». Har han det fra massene av vanlige kinesiske arbeidere, studenter og proletarer? Har han det fra [Jasic-aktivistene](#) som i 2018 ble bortført av den sosialimperialistiske kinesiske staten og som fortsatt ikke har kommet til rette? Har han det fra de flere tusen [helsearbeiderne](#) og [fagforeningsaktivistene](#) som de siste månedene har gått til streik mot det falske, revisjonistiske «kommunistpartiet» sin begredelige krisehåndtering og kontrarevolusjonære politikk? Opplagt ikke. Solheims påstand er rett og slett absurd – ikke bare er det metafysisk vrøvl, det er en hån mot millionene av kinesiske arbeidere og proletarer som helt siden Deng Xiaopings kontrarevolusjonære kupp i 1976 har kjempa på harde livet for smuler, mens Solheims kinesiske byråkratkollegaer har gjort seg like styrtrike og åndsforlatte som de i Europa og USA.

«Ingen har dødd i Singapore.» [Feil](#). «Myndighetenes politikk har håndtert problemet uten å strupe økonomien.» [Feil](#). «Viruset skiller ikke mellom rike og fattige land, mellom nord og sør eller øst og vest.» [Feil](#). «Vår gamle ide om at Europa bare skulle lære bort, må kastes på historiens skraphaug.»

Hvem sin gamle ide? «Sør-Korea har demonstrert hvordan smarte samfunn kan bruke fruktene av den fjerde industrielle revolusjon til å beskytte innbyggerne uten å stenge ned samfunnet.» [Feil](#). «Kina har vist at etter store innledende feil kan en supertanker snu og gjøre det meste rett.» [Feil](#). «Vi kan gjeninnføre et strengt personvern straks krisen er over.» [Feil](#). «Det er ikke lett å forstå at vestlige land så viruset spre seg i Asia uten å forberede seg ved kjøp av pusteapparater, verneutstyr og medisiner.» [Feil](#). «Ikke noe annet land mobiliserte hele folket i en krigsøkonomi under andre verdenskrig så raskt, målrettet og systematisk som USA.» [Feil](#). «Denne omformingen ble selvsagt hjulpet av en strålende leder som Franklin Roosevelt.» [Feil](#). Og man kunne fortsatt.

I det hele tatt må det være når det gjelder det borgerlige demokratiets «evne til store omstillinger» i Tyskland at sannheten sneier Solheim som nærmest, bare for å pile avgårde like fort igjen. Passende nok lar han det bli hengende om det er gjenforeninga under von Weizsäcker, Hitler eller Bismarck han holder som sinnbildet på demokratisk vitalitet. Så er også Solheim, som han alltid har vært, en sosialdemokrat av den rot-germanske varianten. En ur-opportunist i en døende ordens hovne og ignorante avantgarde.

Kast illusjonene og forbered for kamp!

Solheim oppfordrer til å «lære av hverandre og lære av de beste». Men hans klassetilhørighet og kontrarevolusjonære tenkning gjør ham fullstendig ute av stand til å forstå at han selv er en del av problemet.

I en samfunnsorden hvor en gruppe styrtrike imperialistiske terrorstater i nord konkurrerer og samvirker om å plyndre og utbytte de undertrykte nasjonene i sør, hvor kapitalen besitter den største og mest velutstyrte doktrineringsmaskinen

som noensinne har blitt utvikla i undertrykkinga av arbeidet, og hvor filosofisk sannhet anses som en økonomisk, juridisk, moralsk og sakral livsfare for rådende forretningsorden og eiendomsforhold, der kan umulig innsikt bli et spørsmål om å «lære av hverandre og lære av de beste». Det blir med nødvendighet et spørsmål om politisk-militær erobring, om å rive selve tenkninga løs fra småborgerligheta som i sin forstokkelse og eksistensielle forvirring har blitt så dement og delirisk at den ikke lenger har snøring på hva virkelig kunnskap er for noe, og gi den tilbake til dens rettmessige eiere, *massene*.

Solheim står ikke på massenes side i den kampen. Han står på imperialismens side. Hva sosial læring forøvrig måtte gjelde, så har Mao allerede for lenge siden formulert alle de vesentligste grunnprinsippene:

«Lage vansker, lide nederlag, lage vansker igjen og lide nederlag igjen helt fram til undergangen – det er den logikken imperialistene og de reaksjonære verden over følger når de tar seg av folkets sak, og de vil aldri svikte denne logikken. Det er en marxistisk lov. Når vi sier at «imperialismen er glupsk», mener vi at dens natur aldri vil forandre seg, at imperialistene aldri vil legge ned slakterkniven, at de aldri vil bli Buddhaer – og at dette vil vare helt fram til deres undergang. Kjempe, lide nederlag, kjempe igjen og lide nederlag igjen, kjempe på nytt ... helt til det har vunnet seier, det er folkets logikk, og de vil aldri svikte denne logikken. Det er en annen lov som marxismen har påvist. Det russiske folks revolusjon fulgte denne loven, og det samme gjelder det kinesiske folks revolusjon.»

(«En må kvitte seg med illusjonene og forberede seg på kamp»)

Sånn oppsummerer en ekte internasjonalist og revolusjonær

saken. Det kan man absolutt lære av!